

ЗЛАТЕН ВЕК

Плисковско-Преславска школа

Алисия Кичукова X Б клас №2

ЗЛАТЕН ВЕК

ЗЛАТЕН ВЕК Е НАРИЧАН ПЕРИОДЪТ НА КУЛТУРЕН РАЗЦВЕТ НА БЪЛГАРСКАТА ДЪРЖАВА ПРИ УПРАВЛЕНИЕТО НА ЦАР СИМЕОН ВЕЛИКИ. ОТНОШЕНИЯТА С ВИЗАНТИЯ И ПОБЕДИТЕ НА БОЙНОТО ПОЛЕ, СИМЕОН ПОСТИГНАЛ НАИСТИНА ГРАНДИОЗНИ УСПЕХИ И В ДЪРЖАВНОТО УПРАВЛЕНИЕ. СТОЛИЦАТА ПРЕСЛАВ Е ПОСТРОЕНА ПО ВИЗАНТИЙСКИ ОБРАЗЕЦ С ЦЕЛ ДА СЪПЕРНИЧИ НА КОНСТАНТИНОПОЛ. ТАМ СА ЗЛАТНАТА ЦЪРКВА И ТРОННАТА ЗАЛА, КОИТО ВИДИМО СЕ ОТЛИЧАВАЛИ ОТ ОСТАНАЛИТЕ СГРАДИ, КАКТО С РАЗМЕРИТЕ, ТАКА И С ВЕЛИКОЛЕПИЕТО СИ. ПО ТОВА ВРЕМЕ БИЛА СЪЗДАДЕНА И ПРЕСЛАВСКАТА РИСУВАНА КЕРАМИКА, КОЯТО СЛЕДВАЛА НАЙ-ПРЕСТИЖНИТЕ ВИЗАНТИЙСКИ ОБРАЗЦИ. КАТО ЗНАК ЗА ВЕЛИЧИЕТО НА СТОЛИЦАТА КЪМ НЕЙНОТО ИМЕ БИЛА ПОСТАВЕНА ПРЕДСТАВКАТА „ВЕЛИКИ“. ДОРИ В ЕДНА ХРОНИКА ОТ 10 ВЕК Е КАЗАНО, ЧЕ СИМЕОН СТРОИЛ ВЕЛИКИ ПРЕСЛАВ 28 ГОДИНИ.

Плисковско-Преславска школа

Преславската книжовна школа е първата книжовна школа в България, основана от княз Борис I през 885 или 886 в столицата Плиска. В нея е създадена кирилицата. Средище на старобългарската литература. Смята се, че нейно основно седалище е била Голямата базилика в Плиска. След 893 година Симеон I премества седалището на школата в новата българска столица Преслав.

Преславската книжовна школа е най-важният литературен и културен център в България и в целия славянски свят до изгарянето на Преслав от византийския император Йоан I Цимисхи през 971 г. Сред изявените български писатели и учени, работили в школата, са Наум Преславски (до 893), Константин Преславски, Йоан Екзарх, Черноризец Храбър. Кирилицата е създадена в Преславската книжовна школа през 890-те години. Школата е и център на преводаческа дейност, най-вече на византийски автори, както и на създаването на поезия, живопис и рисувана керамика. Най-старите текстове на кирилица са открити в района на Преслав.

Колона, останала от
Тронната зала в Преслав

АЗБУЧНА МОЛИТВА

Азбучна молитва е азбучен акростих от 40 дванадесетосрични стиха, написани по реда на глаголическите букви. От 60-те години на 20 век преобладава мнението на проф. Куйо Кувев, че Азбучната молитва е съчинена не от Свети Кирил, а от епископ Константин Преславски през 893-894 г., когато е било написано и Учителното евангелие

ГНШАСА БЪСН.	КОУЮЦЪЛШН.
Л ЮДНЕТЪОН НА	Ф АРОШАМА АЗЪ
Р ЕШНСА ХОТАЩЕ.	Л ОБЪНЗ БАКН.
М НЛОСТНТЪОЕ Я	Х ЕРОБЪСКОУМН
Б ЕПРОСАТЪЗЪЛО.	Л ЪСЛНОУМЪ
Н ЪМЪНЪНЪНЪ	Д АЖДЪ.
П РОСТРАНОСЛОВО.	О УЪСТЪНАН ПРЪ
Д АЖДЪ.	С ТАИЯ ТРОНЦЕ.
О УЪСНЪ НПРОЪСТЪ	П ЕТАЛЪМОУНАРА
Н ДЪШЕ.	Д ОСТЪПРОЪЛОЖИ
П РОСАЩЕ ОУДОУ.	Ц ЪЛОДОУ ДРЪНО
П ОДЛОШНО ТЕ БЪ.	Д АНАТЪНОУПЪ
Р ОУЦЪ БОСКОИГОРЪ	С АТН.
Б ЪЗДЪЮПОНСНО.	Т ЮДЕСАТЪОИА ПРЪ
С НЛОУПОНЪТНН	Д НЪМНАЗЪЛО.
Л МОУДРОСТЪОУТЕ	Ш ЕСТЪКРОНАТЪСН
Б Ъ.	Л ОУКЪСПОНМЪ.
Т ЪБОДАЕШНДО	Ш ЪСТЪБОУЮНЫ
С ТОИНОМЪСН	Н ЪПОСЛЕДОУОУ
Л ОУ.	Т НТЕЛЮ.
У ПОСТАСЪЖЕ БЪСА.	Н МЕННОЮНДЪЛОУ.

Учителско евангелие

За официален организатор на школата се смята Наум, макар че основите ѝ се полагат от Климент, преди да замине за областта Кутмичевица. Представата за Плисковско – Преславската школа се формира чрез визията за нейния създател. Седалище на школата е манастирът “ Св. Пантелеймон”. Дейността на участниците в школата е свързана с превеждането на църковните книги от гръцки на старобългарски език, за да може богослужението да се извършва на роден език, и написването на първите литературни творби на старобългарски език. Школата се ползва с подкрепата на цар Симеон, които е бил и участник в нея. Други видни представители на Плисковско – Преславската книжовна школа са:

Цар Симеон

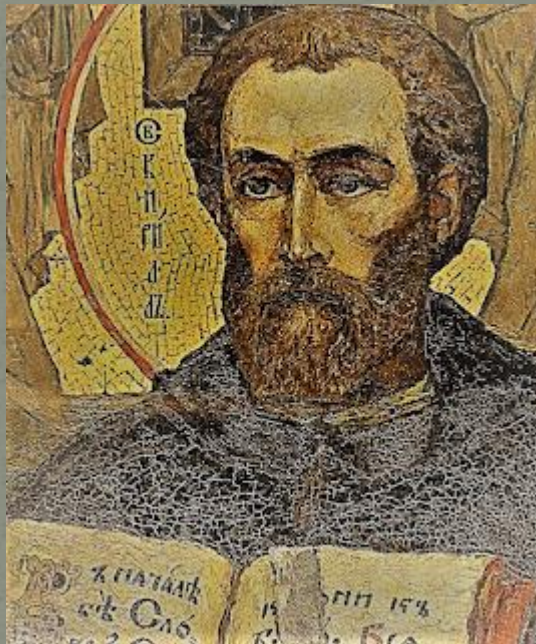
Константин Преславски

Йоан Екзарх

Черноризец Храбър

Презвитер Григорий

Шестоднев

„Шестоднев“ е библейски разказ за сътворението на света в книгата „Битие“. Наименованието отразява общото название на 6-те дни, по време на които според библейската легенда Бог сътворява света.

Означава също така тълкувателни философско-богословски произведения на светите отци на църквата и други християнски богослови за сътворението на света. Представяват тълкувания на началните глави на книгата „Битие“, обясняват сътворяването на света от гледна точка на християнското учение. Често включват 6 отделни разказа, разказващи за 6-те дни на сътворението на света.

Икона „Шестоднев“

Сред най-известните съчинения по темата са:

„Шестоднев“ (с 9 беседи) на Василий Велики (330 – 378), отец на църквата, ритор, писател;

„Шест слова за сътворението на света“ на Севериан Гавалски (IV век), епископ на гр. Гавал, Сирия;

„Шестоднев“ (с пролог и 6 слова) на Йоан Екзарх, български книжовник от IX – X век.

